

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Efter at Forhandlingerne nu har strakt sig over et saa langt Tidsrum, skal jeg søge at begrænse mig og skal ikke i synderlig Grad forlænge Debatten. Der er fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rettet et bestemt Spørgsmaal til mig vedrørende det Underændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, om at give Depotarbejderne og det daglønnede Personale en yderligere Lønforhøjelse af 58,000 Kr. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har spurgt mig, om det var et Ultimatum fra vor Side, naar vi gik imod dette Forslag, og om jeg vilde være med til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse igen inden tredie Behandling. Jeg skal dertil sige, at som Sagen nu foreligger, synes jeg egentlig ikke, der er nogen Anledning for mig til at tilraade en saadan fornyet Overvejelse. Forholdet er jo det, at man gennem Forhandling med Generaldirektionen, er kommet til en Overenskomst under Forudsætning af, at der samtidig blev givet de paagældende fri Befordring af Fødemidler og Brændsel. Under denne Forudsætning er man kommet til en Overenskomst, som gaar ud paa, at de paagældende faar en Lønningsforhøjelse, der tillsammans vil andrage 171,000 Kr. Den højtærede Trafikminister har givet denne Overenskomst sin Tilslutning og har i Henhold dertil stillet Ændringsforslag til Finanslovens anden Behandling. Det er dette Ændringsforslag, som vi, Flertallet, har bifaldet, og naar Sagen foreligger saadan, synes jeg egentlig ikke, der er Grund for os til at tage Sagen op igen til fornyet Overvejelse mellem anden og tredie Behandling. For saa vidt den skulde tages op til fornyet Overvejelse, vilde det da for mit Vedkommende kun være paa det Punkt, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) nævned. Thi jeg skal villig indrømme, at personlig ser jeg i Virkeligheden lige saa gerne, at Fribefordringen bliver konverteret til Penge, som at den gives som nu med en Naturalydelse. Men hvordan mine Meningsfæller stiller sig til det Spørgsmaal, har jeg intet Kendskab til. Jeg er derfor ikke berettiget til at stille i Udsigt, at de vil gaa med til at konvertere Fribefordringen til et fast Pengebeløb. Hvis hele Sagen skulde tages op til fornyet Overvejelse, synes jeg, det nærmest maatte forudsætte, at Ministerens Ændringsforslag maatte tages tilbage, og at der fandt fornyede Overvejelser Sted mellem Dansk Jærnbane-

forbund og Generaldirektionen. Men saa staar vi jo paa fuldkommen bar Bund, og saa er der for øvrigt slet ingen Sikkerhed for, hvorledes det hele vil ende. Det vil jeg derfor ikke tage Ansvaret for at tilraade.

Saa skal jeg sige et Par Ord om Asaa-Banen. Jeg kan ogsaa her fatte mig ganske kort, idet jeg kan henholde mig til de Udtalelser, jeg fremkom med i Gaar. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) sagde, at de Udtalelser, jeg havde oplæst af Driftsbestyrer Rammeskov, var vage og lidet sigende. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har Ret i denne Betegnelse, jeg synes tværtimod, at Driftsbestyrer Rammeskovs Udtalelser er meget klare, idet han jo siger, at „en Beregning gaaende ud fra, at Indtægt og Udgift er lige store, er i hvert Tilfælde ædruelig; Banen vil derfor i værste Fald paaføre Kommunerne et Tab af 1/8 pCt. Naar der derfor opponeres mod Banen af økonomiske Grunde, er Fundamentet svagt“. Jeg synes, det er en overordentlig klar Udtalelse, jeg ved i Grunden ikke, hvorledes den skal kunne fremsættes klarere, og jeg er tilbøjelig til med det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) at tro, at Driftsbestyrer Rammeskov vel i det hele taget er den Mand, der bedst er i Stand til at bedømme disse Forhold. Det ærede Medlem fra Storehedinge sagde til mig, at jeg burde ikke argumentere ud fra en saadan Beregning som den, jeg havde foretaget. Nej, det kan jeg skam godt forstaa, at det ærede Medlem fra Storehedinge ikke synes om, thi gennem denne Beregning og Argumentation kommer det jo temmelig klart frem, at det økonomiske Spørgsmaal er i Virkeligheden overordentlig lille for de paagældende Kommuner. Naar det største Tab, som vil lides af de paagældende Kommuner Beboere, andrager 2 Øre pr. Indbygger, tror jeg, at Spørgsmaalet økonomisk set reduceres til at være overordentlig lille. Og der er en Ting, jeg ikke kan forstaa, og det er det, at man fra Modstandernes Side forlanger, at der skal være Sogneafstemning i Dronninglund Kommune, og man siger, at hvis der bliver Flertal for Banen gennem en saadan Sogneafstemning, er man villig til fremdeles at anbefale Koncessionen. Jeg forstaaer ikke rigtig denne Betragning. Thi hvis det er rigtigt, ser man jo bort fra det økonomiske Hensyn, og hvad enten der ved Sogneafstemningen bliver Flertal for Banen eller ej, vil Banens Drift jo blive ganske den samme øko-